

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΤΑΚΗ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

**Η νέα
Μεγάλη Ιδέα**

«**Διά την μεγάλην** ταύτην ιδέα του ελληνισμού επολεμήσαμεν, διά τους απανταχού Έλληνας». Αν δεν με απατά η μνήμη μου, με αυτήν τη φράση εισήγαγε τη Μεγάλη Ιδέα ο Ιωάννης Κωλέττης στην Εθνοσυνέλευση το 1844. Λιγότερο από έναν αιώνα μετά, η πρώτη «Μεγάλη Ιδέα» τέλειωσε με τραγικό τρόπο στην έρημο της Ανατολίας και στα ερείπια του ελληνισμού της Σμύρνης. Το «Ανήκομεν εις την Δύσιν» του Κωνσταντίνου Καραμανλή ήταν η δεύτερη Μεγάλη Ιδέα του ελληνισμού. Εδωσε το στίγμα στην πορεία της Τρίτης Ελληνικής Δημοκρατίας και, αν και αμφισβητήθηκε, ως σήμερα τουλάχιστον δεν έπαψε να ισχύει. «Η Ελλάδα μπορεί να ανήκε στους Έλληνες», κατά τον Ανδρέα Παπανδρέου, όμως αυτό δεν εμπόδιζε τους Έλληνες να ανήκουν στη Δύση μαζί με την Ελλάδα. Εκτοτε και οι Έλληνες και η Ελλάδα, ασθμαίνοντας, κουτσαίνοντας, βαρυγκομώντας, ιδρώνοντας και βλαστημώντας, δεν σταμάτησαν να ανήκουν στην Ευρώπη. Προχθές στη Βουλή ο κ. Τσίπρας, προκειμένου να στοιχειοθετήσει την αναμόχλευση του ζητήματος των γερμανικών αποζημιώσεων, χρησιμοποίησε μια βιβλική παραβολή. «Βλέπουν την ακίδα στο μάτι του αδελφού τους αλλά όχι το δοκάρι στο δικό τους». Η επίκληση της χριστιανικής ηθικής δεν σηματοδοτεί μόνον την αναμόχλευση του ζητήματος. Σηματοδοτεί κυρίως την αναβάθμισή του. Το ζήτημα των γερμανικών αποζημιώσεων, υπαρκτό χωρίς αμφιβολία, τείνει να μεταβληθεί στην προμετωπίδα της νέας Μεγάλης Ιδέας του ελληνισμού, στη σύγκρουση με τη Γερμανία.

Το ζήτημα των γερμανικών αποζημιώσεων είναι η νέα Μεγάλη Ιδέα.

Όταν επιθυμείς, θα μου πείτε, να αλλάξεις την Ευρώπη στην οποία ηγεμονεύει η Γερμανία, από πού θα ξεκινήσεις; Ή όλα ή τίποτε. Ο αριστερός μαξιμαλισμός δεν μπορεί να ζητήσει λιγότερο από το «όλα». Στο κάτω κάτω ποιοι είναι αυτοί οι Γερμανοί που μας κάνουν τους καμπόσους; «Εμείς έχουμε και δύο βραβεία Νομπέλ, ενώ αυτοί τι έχουν;», όπως είχε πει κάποιος πολιτικός του οποίου το όνομα ευτυχώς η επιλεκτική μου μνήμη έχει διαγράψει. Παραβλέπω τη λεπτομέρεια των περιστάσεων, διότι η νέα συγκυβέρνηση δείχνει ότι τις περιστάσεις τις αντιμετωπίζει ως λεπτομέρεια της Μεγάλης της Ιδέας. Παραβλέπω δηλαδή το γεγονός ότι υποτίθεται πως βρισκόμαστε εν μέσω διαπραγματεύσεων στις οποίες, καλώς ή κακώς, πρωταγωνιστούν οι Γερμανοί και ότι καταφέραμε να εξαντλήσουμε και τις τελευταίες δυνατότητες συμμαχίας με άλλους ομοιοπαθείς.

Τι έχουν στο μυαλό τους; Χθες ο ιδεολογικός ταγός της Νέας Ελλάδας Λάκης Λαζόπουλος θριαμβολογούσε για την αλλαγή καθεστώτος. Αλήθεια, άλλαξε το δημοκρατικό καθεστώς; Το καθεστώς της εθνολαϊκιστικής συγκυβέρνησης ποια πορεία δείχνει με την αναγόρευση της σύγκρουσης με τη Γερμανία σε πολιτική στρατηγική; Η καλοήθης ερμηνεία είναι ότι, ερεθίζοντας το «λαϊκό αίσημα» με τη Μεγάλη Ιδέα, προσπαθούν να αποκρύψουν την απουσία όλων αυτών των μικρών ιδεών που συνθέτουν την καθημερινή πολιτική διαχείριση. Οι ιδέες είναι σαν τα κουνούπια στον αριστερό μεγαλοϊδεατισμό της Ελλάδας που θέλει να αποκαταστήσει την ηθική στην ευρωπαϊκή ήπειρο. Και η Μεγάλη Ιδέα της σύγκρουσης με τη Γερμανία παίζει τον ρόλο της κουνουπιέρας. Η κακοήθης ερμηνεία της αναβάθμισης του ζητήματος των αποζημιώσεων σε κεντρικό θέμα πολιτικής διαπραγματεύσεως είναι ότι πρόκειται για μια συνειδητή προσπάθεια απομόνωσης της χώρας. Πολιτικής και πολιτισμικής. Διότι μοιάζουν να αγνοούν πως η «κατάσχεση» του Ινστιτούτου Γκαίτε είναι κατάσχεση ενός τμήματος του δικού μας πολιτισμού.

ttheodoropoulos@kathimerini.gr